

[Skatteministeren]

Jeg mener derfor ikke, at det vil være rigtigt at bede om kammeradvokatens vurdering af den konkrete sag, idet jeg herved vil gribe ind i rene ligningsmæssige spørgsmål.

Imidlertid er jeg enig med spørgeren i, at der er et behov for en generel juridisk afklaring af de gældende regler om beskatning af arbejdsgivers tilskud til ansattes udgifter til operationer, ophold på hospitaler og til medicinske udgifter i øvrigt.

Jeg har i samme forbindelse noteret mig den kritik, som dr. jur. Eigil Lego Andersen i Tidsskrift for Skatteret 1990, side 248, nr. 134, har rettet mod mit svar til Folketinget af 13. december 1989 (nr. 277).

I artiklen fremføres det synspunkt, at sådanne tilskud til medarbejdere som altovervejende hovedregel må være skattefri.

Jeg agter derfor at bede kammeradvokaten om hurtigst muligt at afgive en redegørelse om de generelle beskatningsmæssige aspekter af arbejdsgivers tilskud til ansattes medicinske udgifter.

Spm. nr. S 656

Til *sundhedsministeren* (15/3 90) af:

Ingrid Rasmussen (S):

»Vil ministeren redegøre for situationen på landets regionale døgnvagtcentraler med hensyn til bemandingsreglerne for vagtmestre, har ministeren tænkt sig at stille krav om at ændre disse regler, og finder ministeren sikkerhedsreglerne for vagtmestrenes arbejdssituation rimelige?«

Svar (21/3 90):

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Jeg har fra Falcks Redningskorps A/S fået oplyst, at vagtcentralerne bemands på grundlag af en løbende vurdering af belastningen på den enkelte vagtcentral sammenholdt med de gældende vagtordninger.

Vagtordningerne er aftalt mellem korpset og HK via et paritetisk sammensat vagtplanudvalg.

Der findes på alle vagtcentraler skriftlige instrukser for, hvorledes der skal forholdes ved katastrofesituationer, således at andre vagtcentraler inddrages som aflastning af den umiddelbart berørte vagtcentral, og således at ekstrapersonale om fornødent tilkaldes.

Ingen vagtcentral er således beliggende, at en vagtmester ikke umiddelbart kan tilkalde andet personale, hvis det er påkrævet.

Jeg finder herefter ikke anledning til at foretage videre.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 209:

Forslag til lov om ændring af lov om oprettelse af et etisk råd og regulering af visse biomedicinske forsøg. (Udskydelse af lovrevision).

Af sundhedsministeren (Ester Larsen).

(Fremsat 21/3 90).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Anna-Marie Hansen (S):

Dette lovforslag er, som det fremgår af bemærkningerne, en opfølgning af redegørelsen om biomedicinsk forskning og etik fra februar 1990. Dengang tilkendegav vi i Socialdemokratiet, at vi ikke havde indvendinger imod ministerens ønske om at udskyde den planlagte lovrevision til næste folketingsår.

I Socialdemokratiet ønsker vi en samlet vurdering af de spørgsmål, der behandles i de 3 publikationer, som er omtalt i bemærkningerne, nemlig Det Etske Råds redegørelse af 5. oktober 1989 om »Beskyttelse af menneskelige kønsceller, befrugtede æg, fosteranlæg og fostre«, Det Etske Råds debatoplæg om et uafhængigt kontrolorgan fra 26. oktober 1989 og betænkning nr. 1185 om »Forskning på mennesket, Etik/Jura«.

Vi er enige med ministeren i, at en samlet vurdering ikke kan ske forsvarligt inden for den tidsmæssige ramme, der fremgår af loven, som en lovrevision allerede i denne folketingssamling. Vi kan tilslutte os ministerens forslag om forlængelse af det gældende forbud mod forskning og forsøg på befrugtede menneskelige æg.

Vi er meget opmærksomme på, at behovet for en samlet lovgivning findes, og at der snarest skal skabes et samlet regelsæt. For os er åbenhed, demokratisk medleven og fælles beslutninger af afgørende betydning. Vi ønsker større åbenhed omkring den biomedicinske forskning, således at væsentlige samfundsmæs-